

Det var hans Argumentation, som jeg ikke kan godkende, men det ærede Medlem erklærede altsaa, at hans Tanke om en tvungen Folkeforsikring, selv om man begrænser den til Invaliditetsspørgsmaalet, i sig selv maatte paavirke Alderdomsunderstøttelsesspørgsmaalet og skyde den nuværende Alderdomsforsørgelse ud, saaledes at denne til sidst helt forsvandt. Nu er dette en af de store Svagheder ved de 9 Kommissionsmedlemmers Betænkning, som sikkert ogsaa har gjort, at Forslaget mere og mere er gledet i Baggrunden. De mange Taler, man i sin Tid omkring paa Møder hørte fra det ærede Medlem fra Væring, bliver nu forholdsvis faatallige, det er ikke ham, der her har rejst Spørgsmaalet, det er ikke hans Meningsfæller, som her i disse Aar, siden Kommissionen afgav sin Betænkning, har indbragt deres Forslag om tvungen Folkeforsikring, men det er os, som nu finder os foranlediget til at indbringe vort Forslag. Altsaa, det er ved at glide ud, og det hænger blandt andet sammen med den store Svagthed, at Indførelsen af en tvungen Folkeforsikring, der medfører Retten til en Invaliditetsrente, gælder kun den Slægt, der, i det Øjeblik Loven gennemføres, er ved at overskride de 18 Aar, det bliver for hele den fremtidige Slægt, man indfører Ordningen, man bliver nødt til i en Menneskealder eller to, i et halvt Hundrede Aar, at lade hele den nuværende Alderdomsunderstøttelseslovgivning bestaa — det er det ærede Medlems Forslag, og det er et uhyre svagt Forslag — samtidig med at man paalægger alle unge Mennesker i 18-Aars Alderen paa et Tidspunkt, hvor de, som den højtærede Indenrigsminister meget rigtigt bemærkede, ikke tænker meget paa den Tid, da de bliver 60 Aar, og i alt Fald haaber paa, at de ikke til den Tid behøver at søge offentlig Understøttelse, denne Kopskat. Thi det er trods de Indvendinger, det ærede Medlem gjorde, en Kopskat at paalægge alle Mennesker, rige og fattige, en aarlig Afgift af 24 Kr. i Løbet af 18 Aar. Det er ganske i Strid med de nuværende Skatteprincipper, og det nytter ikke, det ærede Medlem siger, at vi jo ogsaa har faste Beløb ved Arbejdsløshedsforsikringen, thi det er en frivillig Forsikring, og for øvrigt er heller ikke der Beløbene ganske ens, de er ret forskellige i Fagforeningerne; der er nogle, som hedder helt betalende, og andre, som hedder halvt betalende Medlemmer, der yder forskellige Præmier. Altsaa ikke en Gang denne Sammenligning passer.

Hvad det ærede Medlem og hans Meningsfæller vil, er altsaa dette, at de vil paalægge en saadan Statsafgift, thi det er det faktisk, selv om det gaar ind i et Forsikringsinstitut; det er Loven, som paalægger alle en tvungen fast aarlig Afgift i Løbet af 18 Aar. Men samtidig skal, hvis Lovforslaget gennemføres til Foraaret, de samme, som i Løbet af de kommende 18 Aar fra 18 til 35 Aars Alderen hvert Aar indbetaler 24 Kr. — og de kommer rimeligvis til at betale mere efter de nuværende Forhold, thi den Rente, det ærede Medlem og hans Meningsfæller foreslaar, er efter de nuværende Forhold ganske utilstrækkelig, vi maa sikkert højere op — være med til som almindelige Skatteydere at opretholde den nuværende Alderdomsforsørgelse for den Slægt, som nu er over 18 Aar. Det er saa svagt et Forslag, at det ikke kan opretholdes i den offentlige Debat, derfor har heller ikke det ærede Medlem og hans Meningsfæller siden December 1914, da Kommissionsbetænkningen blev afgivet, indbragt Forslag i Overensstemmelse med deres Standpunkt, og naar vi fra vor Side kommer med vort Forslag, er det, fordi det repræsenterer de Synspunkter, der er ved at blive de sejrende, medens det ærede Medlems Tanker om tvungen Folkeforsikring i Virkeligheden er ved at glide ud efter et Nederlag, som netop Kommissionens Behandling og dens Resultater har medført.

Jeg har saa kun en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Dette ærede Medlem vil, siger han, være med til at gennemføre noget langt videregaaende, men det skulde netop være paa Grundlag af Forsikringsprincippet. Det ærede Medlem stillede sig for saa vidt rent principielt sammen med det ærede Medlem fra Væring (Jensen-Sønderup), uden at man i øvrigt fik nærmere at vide om, hvorledes han havde tænkt sig dette Princip gennemført. Det ærede Medlem stillede sig paa dette Princip's Side, som sikkert er et døende Princip i dansk Politik. Det skulde i og for sig ikke undre mig, om han her som saa ofte før, efter at han et Øjeblik har haft visse lyse Tanker og været paa den rigtige Side, i en Slags Ærgerrighed, for hurtigst muligt at komme paa den rigtige Side, kommer paa den gale Side, paa den Side, som er i Færd med at uddø, saaledes som han politisk og socialt her i Landet trods visse Tilløb i anden Retning i hans fejreste Ungdom, netop fordi han med Djævelens Vold og